

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT
DONDERDAG 5 AUGUSTUS 1880

Smilde, 3 Aug. De leerlingen van twee onzer Zondagscholen vierden heden feest. Op het smaalvol versierde schip van *L. Hoving* werd een togdje gedaan tot aan den dam te Appelscha, van waar de kleinsten per wagen verder werden gebracht. Het doel der reis toch was Appelscha, waar de feestvierende op ververschingen werden onthaald en waar ze ook overigens veel genoegen smaakten. Te Smilde teruggekeerd, rigtte de stoet zich naar de kerk der Chr. Ger. gem. Ook hier werden de kinderen hartelijk toegesproken, waarop chocolade enz. werd rondgediend. Den geheelen dag verkeerde het kleine volkje in eene regt feestelijke stemming. Den onderwijzers der Zondagscholen en andere belangstellenden, die den togt mogelijk maakten en de leiding op zich namen, verdienen een woord van lof voor het waarlijk prettige feest.

Ingezonden stuk.

Mijnheer de redacteur!

Uit uw blad van jl. Zaturdag merkten we reeds, dat ons feest door u bespied was in Assen, doch weten hoe we hier te Kloosterveen en Hijkersmilde pret maakten, kondet ge nog niet, en daarom wil ik u daarvan iets vertellen.

Zagen de kleinen met leede oogen ietwat afgunstig het schip naar Assen gaan, de stemming onder 't jonge volkje was spoedig zeer feestelijk. Noten, koek, bolletjes, 't regende haast lekkers. En er was immers voorraad. De ingezetenen hadden flink geteekend en bovendien was er ook nog een "achterdeurtje" open – 's middags gingen de hulponderwijzers met de kleinen eene wandeling maken over een deel van de Smilde. De moeders moesten immers hunne net gekleede lievelingen ook eens zien marcheeren. Ze hadden zooveel zorg aan den opschik besteed, dat ze gerust alles konden laten zien.

Daarop naar 't bosch, het fraaije bosch dat door den heer *Tonckens* vrijwillig voor eene wandeling was afgestaan. Of de kleintjes daar ook een schik hadden! 't Was wel wat druk met de schare, die nog op zoo "kleinen voet" leefde, doch de orde bleef wel bewaard. Eindelijk kwam er een berigt, dat alles en allen in rep en roer bragt: "het schip" naderde. Toen was 't "vooruit" naar het huis van den heer *Hoogerbrugge*, de ontwerper van het feest. Hier waren kleinen en schip ongeveer zamen, een driewerf "hoera" als welkom 't huis en – de "vrolijke vracht" werd ontscheept.

De heer *Hoogerbrugge*, warm kindervriend als hij is, bevond zich voor zijne woning. Men kon het zoo aan hem zien, dat hij niet gaarne een klein deel maar van de drukte uit 't oog verloor. De hoofdonderwijzer *Venekamp* had dit naauwelijks gemerkt, of hij sprak den heer *H.* aan, dankte hem voor de medewerking aan een plan, dat zoo schoon gelukt was, enz., waarop de kinderen zamen, met de muziek vooraan, voor den heer *Hoogerbrugge* defileerden. Daarop volgde eene aanspraak van den heer *H.*, eene rede, die "klonk als een klok" zooals mijn buurman zegt. De heer *H.* sprak over 't feest, over ontwikkeling en vooruitgang, over 't onderwijs, het schoolverzuim, enz. Leve de kindervriend bij uitnemendheid! leve de heer *Hoogerbrugge*, dat hij leve! was 't antwoord van groot en klein op de zoo keurige hartelijke woorden, straks gesproken.

Toen naar de Veenhoop. Daar immers zouden de luchtballons opgelaten worden. 't Was nog al zoo'n wandeling, doch we kwamen er ongemerkt. Waarom? omdat de grooten zoo "vol" waren van den dierentuin, die fraaije en "rare" vogels, die beer, "die beer, die toch geen kwaad meer kon doen", die apen, "die zelfs in 't publieke eene pet durfden stelen", die . . . maar waar en wanneer zou ik eindigen, als ik u alles daarvan zou oververtellen. Eere der directie van den tuin, die kosteloos onze jeugd in de gelegenheid stelt, te zien en te leeren tegelijk.

Daar waren we dan aan de Veenhoop, nog een oogenblik en daar steeg een ballon deftig en statig naar boven. Daar er niemand mee omhoog ging, zooals een der kleinen eerst meende dat gebeuren moest, weten we niet waar het gevaarte neerdaalde. Van den tweeden ballon valt niet veel anders te vertellen dan dat de vlam haar spoedig verteerde.

Eene flinke donderbui hinderde den voortgang van de pret wel voor eenige oogenblikken, doch spoedig klaarde de lucht weer op en ging ieder zijne school opzoeken. Dat gaf verademing voor de commissien, die den geheelen dag zoo'n zware taak hadden gehad. Hoe er in de scholen werd gedronken, gegeten, gezongen en gelagchen, kan men zich eenigzins denken, als men eer getuige geweest is van een uiterst goede gelukt kinderfeest.

R.